

SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ

X kadencja

Zapis stenograficzny

z posiedzenia
Komisji Spraw Zagranicznych
i Unii Europejskiej (31.)

11 sierpnia 2020 r.

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie ustawy o ratyfikacji Porozumienia między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Białorusi o współpracy w dziedzinie ochrony i racjonalnego wykorzystania wód transgranicznych, podpisanego w Białowieży dnia 7 lutego 2020 r. (druk senacki nr 170, druki sejmowe nr 400 i 492).
2. Rozpatrzenie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Argentyńską o ekstradycji, podpisanej w Buenos Aires dnia 5 grudnia 2019 r. (druk senacki nr 171, druki sejmowe nr 433 i 497).

(Początek posiedzenia o godzinie 11 minut 03)

(Posiedzeniu przewodniczy przewodniczący
Bogdan Klich)

PRZEWODNICZĄCY
BOGDAN KLICH

Dzień dobry. Witam państwa serdecznie po kilku tygodniach niewidzenia się.

Proszę państwa, mamy dzisiaj półgodzinne posiedzenie poświęcone sprawom ratyfikacyjnym. Z tego powodu reprezentacja Ministerstwa Spraw Zagranicznych, Ministerstwa Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej oraz Ministerstwa Sprawiedliwości jest, jak widać, liczna.

Witam panów wiceministrów i panią wice-minister, witam serdecznie. Witam również naszych gości: pana Dominika Tarczyńskiego, posła do Parlamentu Europejskiego. Przede wszystkim witam panią senator marszałek oraz panów senatorów na tym posiedzeniu, na którym będziemy rozpatrywać ustawę o ratyfikacji Porozumienia między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Białorusi o współpracy w dziedzinie ochrony i racjonalnego wykorzystania wód transgranicznych oraz ustawę o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Argentynską o ekstradycji, podpisanej w Buenos Aires w 2019 r. To są 2 punkty dzisiejszego posiedzenia.

Czy ktoś z państwa ma uwagi do przedstawionego porządku obrad? Nie.

W związku z tym rozumiem, że możemy procedować według tego porządku.

Przechodzimy do punktu pierwszego.

Bardzo proszę naszych gości, przedstawicieli rządu o przedstawienie ustawy o ratyfikacji porozumienia między Polską a Białorusią.

Bardzo proszę, Panie Ministrze.

PODSEKRETARZ STANU
W MINISTERSTWIE SPRAW
ZAGRANICZNYCH
PAWEŁ JABŁOŃSKI

Bardzo dziękuję, Panie Przewodniczący.
Wysoka Komisjo! Szanowni Państwo!

Granica państwowa między Polską a Białorusią w znacznej mierze jest wyznaczona przez cieki wodne, jednak od ok. 30 lat, czyli od uzyskania przez Białoruś niepodległości, nasza współpraca na wodach transgranicznych nie była uregulowana. Szczątkowo ta kwestia była unormowana w porozumieniu między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Białorusi o głównych zasadach współpracy transgranicznej – to takie porozumienie z 1992 r. – i w porozumieniu międzyrządowym w dziedzinie ochrony środowiska podpisanym w Białowieży 12 września 2009 r. Wcześniej regulowało tę kwestię porozumienie międzyrządowe między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem ZSRR o gospodarce wodnej na wodach granicznych, podpisane w Warszawie 17 lipca 1964 r. Ono oczywiście nie obowiązuje w stosunkach z Białorusią ze względu na brak sukcesji. Z tego powodu przez wiele lat współpraca na wodach transgranicznych między naszymi państwami ograniczała się w zasadzie do uzgadniania jednostkowych projektów. Wraz z wejściem w życie tego porozumienia, którego dotyczy ustawa, stan ten ulegnie zmianie i będzie ono stanowić podstawę prawną współpracy na wodach transgranicznych.

W świetle problemów, z którymi się Polska boryka w zakresie gospodarki wodnej, korzyści płynące z tej współpracy na wodach transgranicznych są ogromne, bo ułatwi ona zrównoważony rozwój i zwiększanie dostępu do zasobów wodnych dobrej jakości dla społeczeństwa, dla

gospodarki. Ponadto to porozumienie zapewni poprawę stanu wód granicznych, w tym takich rzek jak: Bug, Narew czy Świsłocz.

Porozumienie wpisuje się też w unijny i międzynarodowy system prawny dotyczący gospodarki wodnej. Polityka wodna Unii Europejskiej zmierza do uregulowania współpracy między państwami sąsiedzkimi w transgranicznych basenach wodnych. Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 23 października 2000 r., ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej, zobowiązuje państwa członkowskie do zarządzania zasobami wodnymi w systemie zlewniowym. Współpraca sąsiedzka na wodach transgranicznych jest także celem konwencji o ochronie i użytkowaniu cieków transgranicznych i jezior międzynarodowych, przyjętej w Helsinkach 17 marca 1992 r. I Polska, i Białoruś są stronami tej konwencji.

Wejście w życie porozumienia spowoduje pozytywne skutki społeczne i gospodarcze, m.in. poprzez podniesienie bezpieczeństwa przeciwpowodziowego, przeciwdziałanie suszom, skuteczniejszą ochronę wód przed zanieczyszczeniem, a co za tym idzie podniesienie jakości wód i zwiększenie dostępności zasobów wodnych dobrej jakości.

Nie wywoła to znaczących dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa, bo nie nałoży na Polskę dodatkowych zobowiązań finansowych. W tej chwili, pomimo aktualnego braku regulacji prawnych, koszty działań w gospodarce wodnej na wodach transgranicznych z Białorusią są koniecznością i są one ponoszone głównie przez stronę polską. Prawne uregulowanie tej współpracy doprowadzi więc też do zwiększenia udziału strony białoruskiej w kosztach inwestycji i utrzymania tychże wód transgranicznych.

Analogiczne umowy Polska ma z Niemcami, z Czechami, ze Słowacją, z Litwą, z Rosją i z Ukrainą, tak więc to jest ostatni nasz sąsiad, z którym takiej umowy do tej pory nie mamy.

To porozumienie dotyczy m.in. materii uregulowanej w ustawie – Prawo wodne. W konsekwencji właściwą formą związania się przez Polskę tym porozumieniem jest tryb ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie.

W związku z tym, Szanowni Państwo, w imieniu rządu wnoszę o przyjęcie projektu ustawy o ratyfikacji Porozumienia między

Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Białorusi o współpracy w dziedzinie ochrony i racjonalnego wykorzystania wód transgranicznych.

PRZEWODNICZĄCY BOGDAN KLICH

Dziękuję, Panie Ministrze.

Dokładnie w takiej procedurze będzie odbywał się proces ratyfikacji, tzn. Senat musi wyrazić zgodę na ratyfikację przez prezydenta tej umowy. I dlatego dzisiaj na posiedzeniu komisji będziemy tę umowę oceniać.

Chciałbym zapytać, ile osób spośród członków komisji uczestniczy zdalnie w dzisiejszym posiedzeniu.

(Głos z sali: Dwoje senatorów. Pani senator Danuta Jazłowiecka i pan senator Marek Plura.)

Doskonale.

W takim razie witam także państwa – panią i pana senatora – uczestniczących zdalnie w tym posiedzeniu.

Czy są jakieś pytania albo uwagi do tej umowy? Nie.

W związku z tym możemy przystąpić do głosowania.

Ale – proszę państwa, proszę wybaczyć – muszę odczytać dość długi tekst, który jest związany z hybrydowym posiedzeniem naszej komisji.

Pragnę poinformować, że senatorowie obecni na sali, panie i panowie senatorowie, głosują na dotychczasowych zasadach, tzn. przez podniesienie ręki, a obradujący zdalnie biorą udział w głosowaniu przez specjalny formularz, który każdorazowo będzie pojawiał się u państwa w aplikacji. Każdorazowo to znaczy przy tym i przy kolejnym głosowaniu. Głosowanie odbywa się poprzez kliknięcie przycisku „OK”, a następnie wybranie jednej z 3 opcji: za, przeciw, wstrzymuję się. Po podjęciu decyzji należy przekazać wynik głosowania. I to chyba tyle tytułem wprowadzenia.

Rozumiem, że jeżeli chodzi o panią senator i pana senatora, to ta instrukcja jest jasna, sposób głosowania jest jasny. Jeżeli tak, to w takim razie...

(Senator Danuta Jazłowiecka: Nie, Panie Przewodniczący.)

Bardzo proszę, pani senator Jazłowiecka.

SENATOR

DANUTA JAZŁOWIECKA

Prosiłabym o możliwość wypowiedzenia mojej opinii. Jestem sprawozdawcą tej ustawy. Chodzi o wyrażenie naszej opinii na temat tej ustawy. Gdybym mogła powiedzieć kilka zdań, byłabym bardzo wdzięczna. Dziękuję.

PRZEWODNICZĄCY

BOGDAN KLICH

Zupełnie nie rozumiałem.

(Głos z sali: Ja też nie.)

(Głos z sali: Chce zabrać głos, jako rozumiem.)

Czy można prosić panią senator o powtórzenie? Bo nie usłyszeliśmy i nie zrozumieliśmy dokładnie tego, co pani senator mówiła.

SENATOR

DANUTA JAZŁOWIECKA

Panie Przewodniczący, ponieważ jestem sprawozdawcą do tego punktu, chciałabym zabrać głos i przekazać swoją opinię na ten temat.

PRZEWODNICZĄCY

BOGDAN KLICH

Pani Senator, sprawozdawcę będziemy wyznaczać po głosowaniu, ale ponieważ ja zaproponowałem pani senator, aby była sprawozdawcą, oczywiście dopuszczam panią do głosu.

Bardzo proszę, przed głosowaniem jeszcze pani senator Jazłowiecka.

SENATOR

DANUTA JAZŁOWIECKA

Ja myślę, że dobrze się stało, że po prawie 20 latach – z pewną taką przerwą po roku 2006 – doprowadziliśmy do porozumienia, bo rzeczywiście ono zapewni większe bezpieczeństwo przeciwpowodziowe, zapewni również lepszą jakość wód. Nawet przeczytałam, że w niektórych przypadkach te wody będą mogły być używane w celach spożywczych.

Ale mam wątpliwości co do zmiany, która byłaby dla nas cenna, sytuacji, to znaczy, by strona

białoruska uczestniczyła we wszystkich przedsięwzięciach. Do tej pory od roku 1991, ponieważ nie było żadnej sukcesji po osiągnięciu przez Republikę Białoruską niepodległości, te wszystkie projekty były uzgadniane indywidualnie albo była akceptacja realizacji jakiegoś projektu po jednej ze stron. Mam nadzieję, że rzeczywiście to porozumienie będzie jakościowo lepiej wpływało na nasze wody transgraniczne, ale też bardzo dużo będzie zależało od aktywności naszego rządu. Dziękuję bardzo.

PRZEWODNICZĄCY

BOGDAN KLICH

Dziękuję bardzo, Pani Senator.

Rozumiem, że możemy teraz przystąpić do głosowania.

Czy senatorowie głosujący zdalnie są gotowi?

Jeżeli tak, to proszę państwa, chcę zapytać Wysoką Komisję, kto z państwa jest za pozytywnym zaopiniowaniem ustawy o ratyfikacji porozumienia między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Białorusi. (8)

(Głos z sali: Wszyscy państwo senatorowie.)

Czy ktoś jest przeciw? (o)

Czy ktoś się wstrzymał od głosu? (o)

(Głos z sali: Ale zdalnie też.)

(Głos z sali: Wszyscy senatorowie. Dwoje senatorów już zagłosowało.)

Dwoje senatorów zdalnie głosujących również zagłosowało.

W związku z tym 8 senatorów było za, nikt nie był przeciw, nikt się nie wstrzymał od głosu.

Dziękuję państwu bardzo.

Informuję, że komisja zaopiniowała pozytywnie projekt ustawy o ratyfikacji Porozumienia między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Białorusi o współpracy w dziedzinie ochrony i racjonalnego wykorzystania wód transgranicznych.

Przechodzimy do punktu drugiego: rozpatrzenie ustawy o ratyfikacji umowy między Polską a Argentyną o ekstradycji, podpisanej w Buenos Aires w 2019 r...

(Głos z sali: Panie Senatorze, jeszcze sprawozdawca.)

Aha, rzeczywiście. O tym zapomniałem.

Jeśli chodzi o punkt pierwszy, to chciałbym zaproponować panią senator Jazłowiecką jako senator sprawozdawcę do tego punktu.

Czy są jakieś inne propozycje? Nie.

Kto z państwa jest za przyjęciem kandydatu-ry pani senator Jazłowieckiej na sprawozdawcę do punktu pierwszego?

Pani Marszałek i Panie Marszałku, głosujemy.

(Głos z sali: Wszyscy senatorowie na sali.)

Senatorowie głosujący zdalnie?

(Głos z sali: Przepraszam za spóźnienie.)

Właściwie nie musieliśmy tego przegłosować.

(Głos z sali: Za głosowało 2 senatorów.)

Dwoje?

(Głos z sali: Za.)

Wszyscy głosowali za.

Pani senator Jazłowiecka będzie sprawozdawcą komisji w sprawie punktu pierwszego.

Przechodzimy do punktu drugiego.

Bardzo proszę pana ministra o przedstawienie tej umowy.

**PODSEKRETARZ STANU
W MINISTERSTWIE SPRAW
ZAGRANICZNYCH
PAWEŁ JABŁOŃSKI**

Bardzo dziękuję.

Szanowny Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

Umowa o ekstradycji między Rzeczpospolitą Polską a Republika Argentyńską podpisana została 5 grudnia ubiegłego roku w Buenos Aires. To jest umowa, która też wypełnia pewną lukę w obowiązującym stanie prawnym. W tej chwili nie mamy między Polską a Argentyną żadnej – ani dwustronnej, ani wielostronnej – umowy, której Polska i Argentyna byłyby stronami, a która regulowałaby tę problematykę.

Ustawodawstwo Argentyny w tej chwili, przy braku takich podstaw traktatowych, nie przewiduje możliwości wydawania osób na wniosek organów innych niż sądowe, co oznacza, że polskie prokuratury nie mają skutecznego narzędzia, nie mogą skutecznie występować z wnioskami o wydawanie osób z terytorium Argentyny.

Ta umowa, która określa zasady wzajemnego wydawania osób, stworzy traktatową podstawę do współpracy. Umożliwi polskim sądom i prokuratom prowadzenie postępowań ekstradycyjnych, które mają na celu wydawanie

z Argentyny osób, wobec których w Polsce toczy się postępowanie karne.

Umowa przewiduje obowiązek ekstradycji osób znajdujących się na terytorium jednej ze stron na wniosek drugiej strony, jeżeli osoby te są ścigane w celu przeprowadzenia przeciwko nim postępowania karnego lub w celu wykonania orzeczonej kary – to jest art. 1. Podstawę wydania stanowią przestępstwa, które zgodnie z prawem obu stron zagrożone są karą pozbawienia wolności lub innym środkiem polegającym na pozbawieniu wolności o maksymalnym wymiarze co najmniej 2 lat lub karą surowszą – to jest art. 2. Dopuszcza się także ekstradycję sprawców przestępstw skarbowych, bez względu na różnice istniejące w przepisach podatkowych, celnych, dewizowych i innych skarbowych obu państw – to jest art. 3. To są te najważniejsze jej przepisy.

Z punktu widzenia ochrony interesów wymiaru sprawiedliwości ważną regulacją zawiera też art. 29 ust. 4, który stanowi, że umowa będzie stosowana także do przestępstw popełnionych przed jej wejściem w życie. To oznacza, że polskie prokuratury i sądy będą mogły występować z wnioskami o ekstradycję niezależnie od daty popełnienia zarzucanego danej osobie czynu.

Skutki finansowe wynikające z ratyfikacji i z wejścia w życie umowy nie będą znaczne w skali budżetu państwa. Zobowiązania strony polskiej będą finansowane w ramach limitu wydatków właściwych dysponentów części budżetowych przewidzianych w ustawie budżetowej, tj. ministra sprawiedliwości prokuratora generalnego, i nie będą stanowiły tytułu do zwiększenia wydatków.

Umowa odpowiada standardom międzynarodowym, w szczególności regulacjom konwencji o ekstradycji z 13 grudnia 1957 r. podpisanej w Paryżu i protokołów dodatkowych do tej konwencji. Postanowieniami tej konwencji Polska jest związana od 1993 r. Umowa wzorowana jest też na innych obowiązujących i wiążących Polskę umowach dwustronnych o ekstradycji.

Podpisanie umowy wpisuje się w kierunek polityki zagranicznej Rzeczypospolitej Polskiej, jakim jest pogłębianie współpracy z krajami Ameryki Południowej. Ponadto przyczynia się do zwalczania przestępczości i poszerzania bazy traktatowej.

Umowa normuje kwestie uregulowane w Rzeczypospolitej Polskiej aktami rangi ustawowej. Są

to przede wszystkim ochrona danych osobowych, kwestie dotyczące wymiaru sprawiedliwości oraz wolności, praw i obowiązków obywatelskich określonych w konstytucji. A w związku z tym podlega ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie. Umowa zawiera przepisy samowykonalne, a zatem nie będzie zachodziła konieczność dodatkowych zmian prawa wewnętrznego. Zgodnie z art. 91 ust. 1 i 2 konstytucji umowa będzie stosowana bezpośrednio, z pierwszeństwem przed ustawami.

W związku z powyższym, Szanowni Państwo, Szanowny Panie Przewodniczący, Wysoka Komisjo, wnoszę o przyjęcie projektu ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Argentyńską o ekstradycji, podpisanej w Buenos Aires dnia 5 grudnia 2019 r. Dziękuję bardzo.

PRZEWODNICZĄCY
BOGDAN KLICH

Dziękuję, Panie Ministrze.

Czy ktoś z państwa senatorów chciałby zabrać głos w dyskusji?

(Głos z sali: Pani senator Jazłowiecka.)

Pani senator Jazłowiecka zdalnie. Bardzo proszę.

SENATOR
DANUTA JAZŁOWIECKA

Dziękuję bardzo.

Tak naprawdę to ta umowa umożliwi rozszerzenie o jednostkę, jaką jest prokuratura, możliwości składania wniosków o ekstradycję.

Chciałabym zapytać – ponieważ te ekstradycje miały miejsce już w 2014 r., w 2018 r. i 2019 r. – w jaki sposób wyglądała sama procedura tych ekstradycji do tej pory.

Ja będę miała później jeszcze jedno pytanie.

PRZEWODNICZĄCY
BOGDAN KLICH

Pani Senator, to w takim razie od razu poprosimy o drugie pytanie.

(Senator Danuta Jazłowiecka: Będzie ono zależało od odpowiedzi na pierwsze.)

Panie Ministrze?

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Paweł Jabłoński: Ja bardzo bym prosił o to, aby w zakresie procedury głos zabrali przedstawiciele Ministerstwa Sprawiedliwości.)

Panie Ministrze, bardzo proszę.

DYREKTOR DEPARTAMENTU WSPÓŁPRACY
MIĘDZYNARODOWEJ I PRAW CZŁOWIEKA
W MINISTERSTWIE SPRAWIEDLIWOŚCI
KRZYSZTOF MASŁO

To znaczy, Panie Dyrektorze.

Szanowny Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo, Panie i Panowie Senatorowie!

Jeżeli chodzi o procedurę dotyczącą ekstradycji tam, gdzie nie mamy zawartej umowy dwustronnej albo umowy wielostronnej, to obowiązują 2 reguły, Pierwszą jest zasada wzajemności, czyli wydanie następuje w oparciu o wzajemność między państwem wzywającym i państwem wezwanym. A drugą regułą jest stosowanie prawa wewnętrznego, czyli w polskim przypadku kodeksu postępowania karnego. Polski kodeks postępowania karnego przewiduje możliwość wydania osoby, jeżeli chodzi o wnioski kierowane zarówno przez obce sądy, jak i przez obce prokuratury.

A w przypadku relacji ekstradycyjnych z Argentyną problemem są wnioski kierowane przez polskie organy prokuratorskie do tamtejszych organów sądowych, gdyż zgodnie z prawem wewnętrznym Argentyny wydanie może nastąpić tylko wtedy, gdy wniosek pochodzi od organu sądowego. Czyli jeżeli wniosek pochodzi od organu prokuratorskiego, to organy argentyńskie nie mogą go uwzględnić. I stąd potrzeba zawarcia tej umowy. To wszystko. Dziękuję bardzo.

PRZEWODNICZĄCY
BOGDAN KLICH

Czy to jest satysfakcjonująca odpowiedź?

SENATOR
DANUTA JAZŁOWIECKA

Nie, to w ogóle nie jest odpowiedź na moje pytanie tak naprawdę, dlatego że ja pytałam,

w jaki sposób przeprowadzana była procedura w 2014 r., w 2018 r. i w 2019 r.

(Dyrektor Departamentu Współpracy Międzynarodowej i Praw Człowieka w Ministerstwie Sprawiedliwości Krzysztof Masło: Procedura była...)

PRZEWODNICZĄCY
BOGDAN KLICH

Panie Dyrektorze, bardzo proszę.

DYREKTOR DEPARTAMENTU WSPÓŁPRACY
MIĘDZYNARODOWEJ I PRAW CZŁOWIEKA
W MINISTERSTWIE SPRAWIEDLIWOŚCI
KRZYSZTOF MASŁO

Tak, oczywiście.

Procedura była przeprowadzana i do chwili obecnej jest przeprowadzana w oparciu o przepisy prawa krajowego. To znaczy, organ postępowania sądowego kieruje wnioskiem do organu państwa wezwanego, czyli do tamtejszego Ministerstwa Sprawiedliwości...

(Senator Danuta Jazłowiecka: Proszę pana, kto konkretnie? Sąd czy prokuratura? I do kogo?)

W Polsce z takim wnioskiem może wystąpić sąd albo prokuratura, organ sądowy albo organ prokuratorski.

PRZEWODNICZĄCY
BOGDAN KLICH

Zapadła cisza.

(Senator Danuta Jazłowiecka: Tyle że prokuratorskiego Argentyna nie przyjmuje.)

Pani senator Jazłowiecka...

(Senator Danuta Jazłowiecka: Dyrektor przed chwilą...)

...bardzo proszę.

SENATOR
DANUTA JAZŁOWIECKA

Przed chwilą pan dyrektor powiedział, że strona argentyńska nie przyjmuje wniosku z prokuratury. A więc nie bardzo rozumiem, na jakiej zasadzie dzisiaj prokuratura może złożyć taki wniosek, skoro on nie będzie przyjęty przez Argentynę.

DYREKTOR DEPARTAMENTU WSPÓŁPRACY
MIĘDZYNARODOWEJ I PRAW CZŁOWIEKA
W MINISTERSTWIE SPRAWIEDLIWOŚCI
KRZYSZTOF MASŁO

One są składane. Pani Senator, one są składane, tylko nie są wykonywane przez stronę argentyńską.

(Senator Danuta Jazłowiecka: Dziękuję. Rezygnuję z pozostałych pytań.)

Nie usłyszałem pytania. Przepraszam bardzo.

PRZEWODNICZĄCY
BOGDAN KLICH

Pani Senator, prosimy o powtórzenie uwagi.

(Senator Danuta Jazłowiecka: Dziękuję. Rezygnuję z pozostałych pytań.)

Aha, dobrze.

Proszę państwa, czy z sali są jakieś pytania albo uwagi do przedstawionego projektu?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

(Poseł do Parlamentu Europejskiego Dominik Tarczyński: Działa? O, działa.)

Pan poseł Tarczyński. Bardzo proszę.

POSEŁ DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO
DOMINIK TARCZYŃSKI

Bardzo dziękuję.

Krótkie pytanie: czy odpowiedzi na pytania pani senator znajdują się w treści ustawy? Czy z treści ustawy wynikają? Bo mam wrażenie, że pani senator po prostu nie przeczytała i zadaje podstawowe pytania, które wynikają z treści ustawy. Ja ją czytałem. Dziękuję bardzo.

SENATOR
GABRIELA MORAWSKA-STANECKA

Przepraszam bardzo. Mogę, Panie Przewodniczący?

Ja nie chciałam zabierać głosu, ale wydaje mi się, że europosłowie nie są tutaj gośćmi po to, żeby zwracać uwagę na to, co senatorowie robią, a czego nie.

(Głos z sali: Tak, ale...)

To, o co pytała pani senator, to nie jest kwestia treści ustawy, tylko to jest kwestia systemu prawnego. Pani senator nie jest prawniczką i nie ma obowiązku znać tych przepisów. Dlatego zadała te pytania. Dla prawnika to jest zupełnie

zrozumiałe, ale dla osoby, która prawnikiem nie jest, może to być niezrozumiałe. I te pytania były zasadne. Dziękuję.

(Senator Danuta Jazłowiecka: Czy ja również mogę się odezwać? Ponieważ zostałam wezwana przez pana...)

PRZEWODNICZĄCY
BOGDAN KLICH

No, tego się właśnie obawiałem. Ja chciałem uchylić to pytanie jako przewodniczący...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

...komisji, informując pana europośła, że na tej sali panują pewne dobre obyczaje, a te dobre obyczaje zakładają to, że nie prowadzimy polemiki ad personam. W związku z tym bardzo proszę się do tych obyczajów zastosować.

Ale skoro to już się stało, to pani senator Jazłowiecka. Bardzo proszę.

SENATOR
DANUTA JAZŁOWIECKA

Panie Senatorze, zadałam te pytania z tego względu, że w art. 8 – na pewno, skoro pan czytał, to doskonale pan wie, czego dotyczy art. 8 – są wskazane strony tego porozumienia. I dla mnie wątpliwe jest, że w tym art. 8 są wskazane nazwy ministerstw. Dzisiaj nasze Ministerstwo Sprawiedliwości oczywiście zajmuje się prokuraturą i sądem, ale jeżeli zmieni się struktura tego ministerstwa, to jestem ciekawa, w jaki sposób wobec tego będzie funkcjonowało to porozumienie.

A jeżeli pan tak świetnie zna to porozumienie, to może wyjaśni mi pan, jak w praktyce będzie wyglądał art. 18 tego porozumienia, dotyczący zasady specjalności. Może pan odpowie mi na to pytanie? Dziękuję bardzo.

PRZEWODNICZĄCY
BOGDAN KLICH

Dziękuję bardzo.

To jest pytanie retoryczne. Nie oczekujemy jako komisja odpowiedzi na to pytanie od naszych gości z europarlamentu.

Pani Senator, jeśli ono jest kierowane do kogośkolwiek, to jest przedstawiciel rządu i oczywiście

bardzo proszę je podtrzymać. Ale wolałbym, żebyśmy już przechodzili powoli do decyzji w tej sprawie.

(Senator Danuta Jazłowiecka: Dobrze. Dziękuję.)

Ja również.

Proszę państwa, państwo senatorowie głosujący zdalnie już wiedzą, jak wygląda tryb podejmowania decyzji zdalnie – zarówno pani senator, jak i pan senator Plura. A my, obecni na sali, głosujemy według dotychczasowych zasad.

Chciałbym zapytać: kto z państwa jest za pozytywnym zaopiniowaniem przez komisję ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Argentyńską o ekstradycji z 2019 r.?

(Głos z sali: 5 osób.)

Kto spośród senatorów głosujących zdalnie jest za?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Obie osoby.

W związku z tym rozumiem, że nie ma głosów przeciwnych i nikt się nie wstrzymał od głosu, a 7 senatorów głosowało za.

Skoro tak, to pragnę potwierdzić, że komisja pozytywnie zaopiniowała ustawę o ratyfikacji umowy między Polską a Argentyną w sprawie ekstradycji, zawartą w Buenos Aires w 2019 r.

Chciałbym zaproponować panią senator Jazłowiecką jako senator sprawozdawcę tej umowy.

Czy są jakieś inne propozycje? Skoro nie, to może bez głosowania przyjmiemy tę propozycję co do naszego sprawozdawcy. Czy komisja jest za?

Dziękuję bardzo.

W takim razie pani senator będzie sprawozdawczynią naszej komisji i w pierwszej, i w drugiej sprawie.

Czy są jeszcze z państwa strony jakieś uwagi do tych 2 punktów porządku obrad? Nie.

W związku z tym zamykam posiedzenie komisji.

Jeśli chodzi o ratyfikację, to dziękuję bardzo przedstawicielom rządu za udział w tym posiedzeniu.

O godzinie...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Za 3 minuty zaczynamy kolejne posiedzenie komisji.

Kancelaria Senatu

Opracowanie:

Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk i łamanie:

Centrum Informacyjne Senatu, Dział Edycji i Poligrafii